

РЕШЕНИЕ

№ 3016

гр. София, 25.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д Л. Д

при участието на секретаря А И. И
като разгледа докладваното от Д Л. Д Административно наказателно дело № 20231110207686 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на против електронен фиш серия Г № издаден от СДВР, с който, на основание чл. 638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 КЗ, на жалбоподателя била наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

НП е обжалвано от санкционираното лице, в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление, като навежда доводи за необоснованост. Моли за отмяна на процесното наказателно постановление. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява. С писмено становище поддържа жалбата, по изложените в нея съображения. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се представлява. С писмено становище оспорва жалбата и излага съображения по същество. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на насрещните.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.06.2020 г. била сключена застраховка „задължителна гражданска отговорност на автомобилистите“ за товарен автомобил Застраховката била обективирана в полица № BG/22/120001617500 и била със срок на валидност – една календарна година. Към 14:17 ч. на 29.01.2021 г. същата била с валидно покритие.

На 29.01.2021 г., в 14:16 ч. неустановено по делото лице управлявало товарния автомобил в гр. по бул. „, с посока на движение от булкъм бул. . При мост „,“ бил заснет с автоматизирана

система за контрол № 11743ее. В хода на последваща проверка контролните органи стигнали до заключение, че за ППС с такъв регистрационен номер няма валидно сключена и действаща към момента застраховка „гражданска отговорност на автомобилистите“, за което на 02.02.2021 г. бил генериран електронен фиш.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: електронен фиш; снимков материал; справка за собственост; заповед за утвърждаване на образец; удостоверение за одобрен тип; протокол от техническа проверка; протокол за използване и снимков материал към него; форма на отчет; справка за генериране и връчване; справки от Гаранционен фонд; служебна бележка от застраховател.

Съгласно константната съдебна практика, задължение на контролния орган е да докаже тезата си (в този смисъл Решение № 3115/10.05.2013 г. по а.д. № 863/2013 г., VI кас. с-в., Решение № 4292/27.06.2013 г. по а. д. № 4340/2013 г., II кас. с-в, Решение от 29.06.2009 г. по к.н.а.х.д. № 2821/2009 г., XII кас. с-в, Решение от 07.11.2008 г. по к.н.а.х.д. № 5485/2008 г., II кас. с-в, Решение от 20.12.2008 г. по к.н.а.х.д. № 6110/2008 г., XII кас. с-в, Решение от 07.11.2008 г. по к.н.а.х.д. № 5488/2008 г., II кас. с-в, Решение № 202/09.01.2013 г. по а. д. № 8671/2012 г., V кас. с-в, Решение № 2659/22.04.2013 г. по а. д. № 11623/2012 г., V кас. с-в, Решение № 3138/10.05.2013 г. по а. д. № 11616/2012 г., V кас. с-в, Решение № 3607/27.05.2013 г. по а. д. № 2655/2013 г., X кас. с-в, Решение № 3670/29.05.2013 г. по а. д. № 2059/2013 г., V кас. с-в, Решение № 3607/27.05.2013 г. по а. д. № 2655/2013 г., X кас. с-в, Решение № 3670/29.05.2013 г. по а. д. № 2059/2013 г., V кас. с-в, Решение № 3138/10.05.2013 г. по а. д. № 11616/2012 г., V кас. с-в и редица други. В тази насока е и застъпеното от АССГ принципно становище, че всяка страна следва да докаже ползващите я обстоятелства: Решение от 2009 г. по к.н.а.д № 4913/2009 г., XII кас. с-в, Решение № 6959/15.12.2012 г. по адм. д. № 6963/2012 г., II кас. с-в, Решение от 2009 г. по к.н.а.д № 6429/2009 г., XII кас. с-в, Решение № 4793/12.07.2013 г. по адм. д. № 5987/2012 г., V кас. с-в, Решение № 5192/24.07.2013 г. по а. д. № 176/2013 г., XIV кас. с-в и др). С така направеното уточнение, дори повърхностен поглед върху наличните по служебна бележка (л. 7) и справка от Гаранционен фонд (представена от жалбоподателя – л. 8 и представения от въззиваемата страна – л. 23, които бележат пълно препокриване) налагат извод, че към инкриминираната дата за ППС, е имало сключена валидна и действаща застраховка гражданска отговорност, в който смисъл и обвинителната теза не почива на доказателствената маса.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия й суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи (чл. 320, ал. 1 КЗ вр. чл. 189, ал. 12 ЗДП и предвид приложената по делото заповед); в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Фишът е връчен надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

По приложението на материалния закон

Фишът е незаконосъобразен, от материалноправна гледна точка. При недоказаност на основния факт, попадащ в предмета на доказване – наличие на валидно застрахователно покритие, контролните органи следва да бъдат обект на основателна процесуална критика, позитивите от която неизменно следва да се тълкуват, в полза на жалбоподателя.

По разностите

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, както и предвид наличието на изрична претенция за присъждане, въззиваемата страна следва да поеме тежестта на деловодните разноси на насрещната. Доколкото размерът на адвокатския хонорар съвпада с минимума, регламентиран в чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата (липсват данни за регистрация по ЗДДС), дължи се пълният претендиран размер.

По изложените съображения съдът приема, че фишът е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш серияиздаден от СДВР, с който, на основание чл. 638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 КЗ, на била наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, СДВР да заплати на „сумата от 500 (петстотин) лева – деловодни разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____